

o terpilivodúšne, pustýny pervonačál'niče. Tímže t'á vírno vsí počítajem i ublažajem.

Sláva hl. 8: Na nébo tekúščuju vozšéd kolesnicu, čúdne, dobrod'ítelej, dostíhl jesí krajehrádije počćenijem, iz pustýny obchoďá hórňaho Jerusalíma prekrásnaja, i ot bol'íznennych podvihón dostójno počesti prijém, s nebésnymi ráduješisja činonačál'iji, vseblaženne víčnych blahích nasl'ídnik i cárstvija žitel' býv: no molísja, Bohonóse Antónije, Spásu vsích, umirítí mír i spastí dúšy náša.

I nýňi: Vladýčice, prijmi molítvu ráb tvojích, i izbávi nás ot vsjákijsja núždy i pečáli.

Prep. Otcá nášeho Antónija Velíkaho 17.1.

Na Hóspodi vozvách stichón 8

Hl.4. Pod. Zványj svýše: Prosvítivyjsja Dúcha lučami, jehdá t'á božéstvennoje želánije raspalí, i dúšu vperí, tohó vozželáti l'ubvé, voístinnu krájňijšeje: tohdá preobíd'il jesí plót' i króv, i vňí míra býl jesí, mnóhim vozderžánijem i bezmólvijem semú sojediňajasja. Tímže napólnilsja jesí, jáko prosíl jesí, ottúdu dóbrych, i prosijál jesí, jákože zvizdá, ozarjája dúšy náša, Antónije.

Démonov lúki i stríly sokrušív blahodátiju božéstvennaho Dúcha, i zlóbu i lovlénija ích vsím javlénno sotvoríl jesí božéstvennymi učénmi, božéstvennymi sijáňmi oblistajem. Monášestvujuščich mnohozárňijšij svitíl'nik býl jesí, i pustýni pėrvyj ukrasitel', i nedúhjuščych iskúšňijšij i čestnýj vráč, i načaloobráznoje načertánije dobrod'itel'naho žitijá, ótče Antónije.

Čistyj dušéju i sérdcem, ánhel zemnýj, čelovík nebésnyj, d'ívtva učitel', vozderžánija izvístnoje mírilo, Antónije, živýj so Vladýkoju tvojím, i nemólcnoje slavoslóvije, blaženne, so ánhely i prepodóbnymi, i vsími múčeniki, semú prinosjá, soveršájuščyja tvojú svjaščénnuju pámjat' vsehdá, ot l'útych bíd i prehrišénij svobodí.

Hl.2. Póstničeskoje obučenije sobráv na zemlí, prepodóbnje Antónije, i strastěj prilóhi v tečeniji sléz tvojích vsjá potopíl jesí, l'ístvica božéstvennaja i čestnája, na nebesá vozvod'áščaja, vsím poznásja bohoprijátnoje žitijé tvoje. Blahočéstija bo plodý v sebí pokazáv, iscíl'áješi t'ími némošči strastěj vírno vopijúščych tebí: rádujsja, vostóka zvizdó zlatozárňijšaja, i monášestvujuščych svitíl'niče i pástyrju. Rádujsja, prísнопámjatne, pustýni dóbriješje vospitánije i cėrkve nepozýblemoje utverždénije. Rádujsja, zabluzďájuščych velíkij nastávnice. Rádujsja, náša pochvaló i vselénnyja svítloje rádovanije.

Na zemlí ánhela, i na nebesích čelovíka Bóžija, míra blahoukrašénije, naslaždénije blahích i dobrod'ítelej, póstnikov pochvalú, Antónija počtím: Nasaždén bo v domú Bóžiji procvité právedno, i jáko kédr vo pustýni, umnóži pástvu Christóvu slovésnych ovéc, v prepodóbiji i právd'i.

Prepodóbnje ótče, iz mladénstva dobrod'íteli pril'ížno obučívjsja, orhán býl jesí svjatáho Dúcha: i ot neho prijém čudés d'íjstvo, uviščál jesí čelovíki preobíd'iti sládkaja: nýňi že božéstvennym svítom čist'íje osijavajem, prosvití i náša mýsli, ótče Antónije.

Hl.5: Prepodobne ótce, hlás jevánhelija Hóspodna uslyšav, mír ostávil jesí, bohátstvo i slávu v ničtóže vminív. Tím vsím vopijál jesí: vozľubíte Bóha, i obrjáščete blahodát' víčnuju: ničtóže predpočítite páče ľubvé jehó, da jehdá prijídet vo slávi svojej, obrjáščete pokój so vsími svjatými. Jehóže molítmami Christé, sochrání i spasí dušy náša.

Hl.2. Pod. Jehdá ot dréva: Jehdá vo hróbi tebé samáho rádujasja zakľučíl ječsí, ótce, ľubvé rádi Christóvy, terpíl jesí kripčájše ot démonov iskušénija, molítmovu že i blahodátiju othnál jesí sích paučíny nemoščńjšyja sovítovanija: Tohdá sobrašasja číny ánhel'stiji, zovúšče: sláva ukrípľšemu t'á, Antónije.

Sláva hl.6: Jéže po óbrazu sobľúd nevredímo, úm Vladýku nad strast'mí páhubnymi póstničeski postáviv, vo jéže po podobiju jáko móščno vozšél jesí: múžeski bo jestestvó ponúdiv, potščálsja jesí chůždšeje pokoríti lúčšemu, i plóť porabotíti dúchu: Tímže monášestvujuščich javílsja jesí vérch, hraždanín pustýnnyj, blahotekúščych obučíteľ, právilo dobroďíteli izvístńjšeje. Inýni na nebesích, zercáлом razríššymsja, ótce náš Antónije, čistí zríši svjatúju Trójcu, mol'ásja nesrédstvenni o íže víroju i ľubóviju čtúščych t'á.

I nýni: Kto Tebé ne ublažit, presvjatája Dívó? kto li ne vospojét tvojeho prečístaha Roždestvá? bezľítno bo ot Otcá vozsjávvyj, Syn jedinorodnyj, tojže ot Tebé čistyja prójde, neizrečeno voplóščsja, jestestvóm Boh syj, i jestestvóm byv čelovík nas rádi, ne vo dvojú licú razďílájemyj, no vo dvojú jestestvú neslítno poznávájemyj. Tohó molí čístaja Vseblážennaja, pomílovatisja dušám našym.

Na stichóvnach

Hl. 5. Pod: Rádujsja: Rádujsja, ánhel'skym sčetajasja likostojánijem vo výšnych, Antónije: žitijé bo t'ích, ótce, na zemlí, voístinnu dobroďíteliju obučívsvja požíl jesí, javľsja čistíjšeje i neskvérnoje zercálo, lučezárnaja blistánija prijémšeje Dúcha presvjatáho, vsebláženne. Tímže ozarjájem zríl jesí búduščaja, vsjá predhlahóľa, ot božéstvennaha svitovavlénija naučájem Christóva: jehóže molí, dušám našym dáti véliju mílost'.

Stich: Čestná préd Hóspodem smért' predóbných jehó.

Rádujsja, póstnikov načalovóžd' bývyj i nepobídímij pobórník: strastěj bo izsikája korénija i démonov stremlénija, soprotívivsja,

Prepodobne ótce, Antónije, molí Bóha o nás.

Ravnoánhelen požív na zemlí, ravnoánhel'nu obríl jesí svítlost': t'ích bo bohovídnjšim sijánijem v pričástiji býl jesí. S nímiže i ráduješisja vsehdá jáko božéstvennyj prorók, jáko múčeník vincenósec, jáko monášestvujuščich verchóvnik.

Bohoródičen: Začalá jesí, Dívó, bez símene, vsjáčeskaja Sozdávšaha Slóvo Bóžije, kromí choťínij plotských: i bez istľínija rodilá jesí, bez boľíznej máterných. Tím t'á Bohoródicu, i jazýkom i sérdcem ispovídajušče veličájem.

Katavásija: V zakóni síni i písánij óbraz vídim virniji: vsják múžeskij pól, ložesná razverzája, svját Bóhu. Tím pervoróždennoje Slóvo, Otcá beznačáľna, Sýna pervorod'áščsja Máteriju neiskusomúžno, veličájem.

Svitílen: Svít jedinonrávných pokazálsja jesí, svíta chodíti stezjámi blahočestívvyja naučív, Antónije, otcév ótce, i plámeň mólniji páki óhń ispuščája, i popaľája démonov polkí.

Sláva i nýni: T'á písňmi nemóľčnymi ublažájem, Dívó, jáko ot Trójcy jedínaha rodilá jesí, Bohoródice, i nosíla jesí na božéstvenných objátijich presúščestvennoje Slóvo, nevráščno i neizmínno.

Na chvalitech

Hl. 8. Pod: O preslavnáho čudesé: Prepodobne ótce, Antónije, tý ího Christóvo na rámena vzém, dóblestvenni naítije vrážije poprál jesí, i pustýni hrády pokazál jesí: sehó rádi t'á vsí víroju počítájem, o vsebláženne, monášestvujuščich pochvaló. Tímže Christá neprestáno molí, o jéže spastísja nám. 2x

Víroju sošédšesja vsí, jáko póstníka Christóva, t'á počítájem, Antónije: rádujasja bo šestvoval jesí v pustýni neprochódnij, múdre, nastávník sejá býl jesí česten. Tímže tebí mý víroju vzyvájem: o vsebláženne, monášestvujuščich pochvaló o nás molísvja ko Hóspodu, jéže spastísja nám.

Prepodobne ótce Antónije, ístinnyja rádi žízni vo hróbi zakľučílsja jesí, níkákože bojásja nevídímých vrahóv: inohdá bo tolcánija tvorjášče, prijdóša k tebí, tý že molítmami tvojími sích bez vísti sotvorjál jesí,

Prepodobne ótce, Antónije, molí Bóha o nás.

Trisólnečnym sijánijem, vsemúdre, ozarjájem, zloúmnoje, blaženne, démonov svirípstvo, i zvirěj zijánija, i rán bolízni, jákože paučínu, razoríl jesí, božéstvennym razžizájem želánijem.

Bohoródičen: Jáko Bóžija Máti derznovenije imúšči k róždšemusja iz tebé, jedinoródnomu Slóvu, i Otcú sobeznačálnomu, i sojestéstvennomu Dúchu, mol'ášči ne prestáj ot bíd spastí, vseneporóchnaja, t'á Bohoródicu slávjašcyja.

Katavásija: Súšu hluboroditel'nuju zémľu sólnce našéstvova inohdá: jáko st'iná ohust'í obapóly vodá ľudem pišemorechod'áščym, i blahouhóдно pojúščym: pojím Hóspodevi, slávno bo proslávisja.

Kondák hl.2. Pod. Výšnych iščá: žitéjskija molvý otrínuv, bezmólvno žitijé skončál jesí, Krestítel'a podražájaj vsjákim óbrazom prepodobňijšij: s ním úbo t'á počítájem, otcév načálniče Antónije.

Ikos: Christóv hlás uslýšav, šestvoval jesí vsľíd tohó zápovidej, náh žitijá býv, i otvérhl jesí popečeníja vsjá s'ražánij, imínij, i rabóv tvojích, i sestry ľublénije, Bohonóse Antónije. I jedín v pustýňach Bóhu besíduja čist'íjše, rázuma blahodát' prijal jesí, júže mí poslí, v písnech t'á pojúščemu, otcév načálniče Antónije.

Písň 9

Irmos: Užasésja o sém nébo, i zemlí udivišasja koncý, jáko Bóh javísja čelovíkom plótski, i črévo tvoje býst' prostránňijšeje nebés: t'ím t'á Bohoródicu, ánhelov i čelovík, činonačáljija veličájut.

Prepodobne ótce, Antónije, molí Bóha o nás.

Nastá svitonósnij tvój prázdňik, vseblaženne ótce Antónije, ispólň rádsti, ispólň veselija duchóvnaho, ispólň svjataho Dúcha, ispólň blahouchánija i prosviščénija: i nýňi imúšče t'á poščénija právilo i zakonopolóžnika, rádujemsja.

Prepodobne ótce, Antónije, molí Bóha o nás.

Ne prestáj mol'á Izbávitel'a, vsečestnýj ótce, darováti blahohovíjno pámjat' tvojú soveršájuščym svjaščénnuju, prehrišénij ostavlénije, darovánij razdajánije, božéstvennoje predstátel'stvo, dúš spasénije, víčnoje rádovanije.

múzeski obličíl jesí t'ích némošč i dušehúbnuju prélest': Spásova že krestá d'íjstvo i nepobidímuju javíl jesí sílu, jéjuže i prepojásavsja, pobidíl jesí vsjá, otmetájušcyja božéstvennoje vo plóti javlénije Christóvo: jehóže molí, dušám nášym dáti véliju mílost'.

Stích: Blažen múž, bojájsja Hóspoda, v zápovidech jehó voschóščet ziló.

Stólپ svitovíd'ín dobrod'íteli utverždén, i óblak osiňajúšč súšcyja v pustýni javílsja jesí, k nebesí ot zemlí Bóha zrjáščych predvod'áščij. Krestá páliceju strastěj rastórh móre, mýslennaho že Amalíka pobidív, nevozbránen nebésnyj voschód obríl jesí, bohoblaženne, i nasľídije nat'ínnoje, so bezplótnymi prestólu rádstno predstojá Christóvu: jehóže molí, dušám nášym dáti véliju mílost'.

Sláva hl. 8: Monáchov mnóžestva nastávnika t'á počítájem, ótce náš Antónije, tvojeju bo stezeju voístinnu právo chodíti poznáchom. Blažen jesí, Christú rabótav, i vrážiju obličíl jesí sílu, ánhelov sobesídniče, Pávlu sopričástniče Thivéjskomu: s nímiže molísja Hóspodevi, pomífovatisja dušám nášym.

I nýňi: Beznevístnaja D'ívo, jáže Bóha neizrečénno začénšij plótiuju, Máti Bóha výšňaho, tvojich rabóv mol'bý prijímí Vseneporóchnaja, vsím podajúšči očiščénije prehrišénij: nýňi náša molenija prijémľuščí, molí spastísja vsím nám.

Tropár hl.4: Revnítel'a Ilijú nrávy podražája, Krestítel'u právymi stezjámi posľíduja, ótce Antónije, pustýni býl jesí žýtel', i vselénnuju utverdíl jesí molítvami tvojími: t'ímže molí Christá Bóha, spastísja dušám nášym.

Na utreňi

1.Sidalen, hl. 4. Pod. Skóro predvarí: Zvániju Hóspoda tvojehó poslídoval jesí, mír otvérh, i vsjá jáže v míri krásnaja, vseblažénne Antónije, preterpíl jesí pustýnnoje ozloblénije usérdno, polkí že otrazíl jesí démonov múžestvenňi. Tímže tvojú i pámjať prísno písňmi voschvalájem vírno.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Obnovíla jesí, Čístaja, božéstvennym roždestvóm tvojím istl'ívšeje strast'mí zemnoródných mértvennoje suščestvó, i vozdvíhla jesí vsjá ot smérty k žízni netl'ínija. Tímže t'á po dólhu blažím vsí, Dívno preproslávlennaja, jákože proreklá jesí.

2.Sidálen: hl.5. Pod. Sobeznačál'noje: Póstnika Hóspodna písňmi počtím, jáko umertvívša vsjá prilóhi strastěj vozderžánijem i tvérdym terpínijem voístinnu, i posramívša ziló protivoborcá vrahá, i vsjú sehó hordýňu: i nýňi mol'áščasja Hóspodevi, pomílovatisja dušám nášym.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Užásno čúdo začátija i neskazánen óbraz roždestvá v tebí poznásja, prisnod'ívo Čístaja, užasájet mój úm i udivl'ájet pomyslénije: Sláva tvojá, Bohoródice, vo vsích prostrésja, ko spaséniju duš nášych.

Polijelej:

Veličánije: Ublažájem t'á prepodóbne ótče Antónije, i čtém svjatúju pámjať tvojú, nastávnice monáchov, i sobesídniče ánhelov.

Terpjá poterpích Hóspda, i vňát mí, i uslýša molítvu mojú.

Bd'ich i bých jáko ptíca osobjáščijasja na zd'í.

Býša slézy mojá mňí chl'ib děň i nóšč.

Izmýju na vsjáku nóšč lóže mojé, slezámi mojými postél'u mojú omóču.

Obrátil jesí pláč mój v rádosť mňí, i dál mi jesí zaščiščénije spasénija.

Pójte Hóspodevi prepodóbniji jehó, i ispovídajte pámjať svjatýni jehó.

Sláva i nýňi: Alliluja: 3x

3.Sidálen: hl. 8. Pod. Premúdrosti: Pástyrskuju chýtrošť vosprijím, i monášestvujuščych stólp i osnovánije, krípci upásl jesí razúmnuju

pástvu tvojú: Christóva bo vozžel'ív božéstvennaja učénija, v níhže slóvo posíjal jesí, prepodóbne. Tímže i k révnosti ánhel'skaho žitel'stva vozdvíhl jesí vsjá jedinómúdrénno, sláviti Bóha, Bohonóse Antónije: molí Christa Bóha, prehrišénij ostavlénije darováti čtúščym l'ubóviju svjatúju pámjať tvojú.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Nebésnuju dvér i kivót, vsesvjatúju hóru, svítlyj óblak vospojím, neopalímuju kupinú, slovésnyj ráj, Jévy vozzvánije, vselénnyja vsejá velíkoje sokróvišče, jáko spasénije v něj soďíljasja míru i ostavlénije drévných sohrišénij. Seho rádi vopijém jėj: molísjja Sýnu tvojemu, prehrišénij ostavlénije darováti blahočéstno poklaňajuščymysja vsesvjatómu roždestvú tvojemu.

Stepenna hl.4

Prokímen: hl.4. Čéstna préd Hóspodenm sméř prepodóbných jehó.

Stích: Čtó vzdám Hóspodevi o vsích, jáže vzdadé mí.

Jevánhelije zač: 43

Po 50 psalmi: hl.6. Prepodóbne ótče, vo vsjú zémľu izýde izýde viščánije ispravlénij tvojích: tím na nebesích obríl jesí mzdú trudóv tvojích, démonskija pohubíl jesí polkí, i ánhel'skija dostíhl jesí číny, íchže žitijú bez poróka porevnoval jesí. Derznóvenije imíja ko Christú Bóhu, mír isprosí dušám nášym.

Kanón, hl.8

Písň 1

Irmos: Kolesnicehonítel'a faraóna pohruzí, čudotvorjáj inohdá, mojséjskij žézl, krestoobrázno porazív, i razd'ílív móre, Izráil'a že bihleca, pišechódca spasé, písň Bóhovi vospivájušča.

Prepodóbne ótče, Antónije, molí Bóha o nás.

Bezsmértija i žízni jémsja víčnyja jávi, i trisijánnyja zarí, ótče nasýščájasja, prosviščénijem blahodáti omračénnuju dušu mojú ozaríti pomolísjja, jáko da dostójno vospojú t'á.

Prepodóbne ótče, Antónije, molí Bóha o nás.

Mlád sýj vózrastom t'ilesé, nóv púť dobrod'íteli vosprijém, sím bezbídno šéstvoval jesí, zakónu nóvomu povinújasja Spásovu, treblažénne, i živonósnym povel'ínijem jevánhelija posl'íduja.